

Nr 823

Av fröken **Wetterström** och herr **Hovhammar**, om *avveckling av den särskilda varuskatten på choklad- och konfektyrvaror.*

(Lika lydande med motion nr 681 i Första kammaren)

Genom förordningen den 24 maj 1941 utgår en särskild varuskatt på bl. a. choklad. Skattesatsen uppgår till 50 % (SFS 76/1965) och uttages på det lägsta priset exklusive skatt vid försäljning i större poster till fristående återförsäljare d. v. s. i regel grossistens inköpspris. För 1966 redovisas 144,8 milj. kr. i påförd varuskatt för chokladindustrin i dess helhet. Ett av de större företagen i branschen redovisar för samma år 14,5 miljoner kronor, d. v. s. lika mycket som Facit, SAAB, Nordiska armaturfabrikerna, Luxor i Motala och Motala verkstad tillsammans redovisar i form av allmän varuskatt.

Den särskilda varuskatten är dock ej den enda indirekta skatt som belastar chokladindustrin och dess produkter. Även mervärdeskatten uttages på de produkter varom här är fråga.

Den svenska chokladindustrin är en renodlad jordbruksindustri emedan $\frac{2}{3}$ av dess råvaruförbrukning kommer från det svenska jordbruket och resten från jordbruk utanför landets gränser. Detta innebär att den högprislinje för jordbruksvaror som förs i Sverige i allra högsta grad påverkar den svenska chokladindustrins kostnadsläge i negativ riktning jämfört med de utländska företag som har större tillgång till jordbruksvaror till de lägre världsmarknadspriserna. Dessutom drabbas även den svenska chokladindustrin av den internationellt sett kraftiga stegringen av lönekostnaderna.

En lönsamhetsutredning som gjorts kring årsskiftet 1967/68 rörande de tio största företagen i branschen visar, att en successiv och allvarlig lönsamhetsförsämring skett.

Av det som ovan redogjorts för framgår att den inhemska chokladindustrin inte bara har ett oförmånligt kostnadsläge jämfört med annan inhemska industri, utan framför allt att den har ytterst svårt att konkurrera med utländska företag på såväl hemma- som världsmarknaden.

Som belägg för det sista kan redovisas att medan hemmaproduktionen under 1960-talet ökat med ca 30 % har importen ökat med inte mindre än 170 %.

För att förbättra den svenska chokladindustrins konkurrensläge och möjlighet att överleva och expandera borde den speciella och diskriminerande varuskatten på choklad och konfektyr avvecklas, vilket även skulle innebära en ökad trygghet för de anställda.

I det förslag till nytt skattesystem som allmänna skatteberedningen lade fram 1964 behandlades den indirekta beskattningens utformning. Beredningen ansåg därvid att särbeskattningen på choklad- och konfektyrvaror borde avvecklas av såväl skattetekniska som produktions- och konkurrensskäl. Redan 1952 års kommitté för indirekta skatter förordade ett slopande av punktskatterna i och med införandet av en generell indirekt beskattning.

Genom den fortgående internationaliseringen av handeln som sker på grund av tullarnas successiva avveckling ökar kraven på att det svenska skattesystemet får en sådan utformning att den inhemska chokladindustrin ges möjlighet att på lika villkor konkurrera med utländsk industri på såväl hemma- som världsmarknaden.

Ett slopande av den särskilda varuskatten på choklad och konfektyr skulle innebära en stor förbättring i detta avseende.

Med stöd av det ovan anförda hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om skyndsamt förslag angående avveckling av den särskilda varuskatten på choklad och konfektyr.

Stockholm den 28 januari 1969

Karin Wetterström (m)

Erik Hovhammar (m)

Nr 824

Av herr Åkerlind, om undantag från beskattning som naturaförmån av fritt bränsle från egen fastighet.

(Lika lydande med motion nr 716 i Första kammaren)

Stockholm den 28 januari 1969

Allan Åkerlind (m)